

relse nr. 305 af 9. oktober 1961 om fremstilling, udlevering og opbevaring af gifte og sundhedsfarlige stoffer, §§ 7, 10 og 12.

At dømme ud fra erfaringerne med administrationen af disse bestemmelser vil der kun i yderst sjældne tilfælde blive tale om at tillade udenlandsk mærkning.

For stoffer og produkter, der sælges til almindelige forbrugere, vil man være meget tilbageholdende med at give en sådan tilladelse. Det vil formentlig kun komme på tale, hvor et stof eller produkt er mærket på et af de skandinaviske sprog.

Det kan i øvrigt oplyses, at 1967-direktivet, som er grundlaget for bekendtgørelse nr. 348, i art. 7, stk. 4, fastsætter, at »medlemsstaterne kan gøre forhandling af farlige stoffer på deres område betinget af, at etikettens tekst udformes på det eller de sprog, der tales i det pågældende land.«

Spørgsmål 14:

Ad besvarelsen af spørgsmål 33 og 34, jfr. endvidere spørgsmål 27 (Opr. nr. Ikke optrykt) 11, 12, 13 og 82 (Opr. nr. Ikke optrykt) angående forslaget § 22 udbeder udvalget

sig ministerens forslag til den mest hensigtsmæssige måde (f. eks. fremlæggelse af materiale, samråd med deltagelse af embedsmænd med praktisk erfaring eller besigtigelse), hvorpå udvalget kan få indblik i den praktiske gennemførelse af krav om mærkning (rubricering, katalogisering m. v.)

Svar:

Som anført i bemærkningerne i § 22 vil de hidtidige regler i bekendtgørelse nr. 348 af 16. juni 1977 med bilag indtil videre blive opretholdt.

Denne bekendtgørelse findes i vejledning nr. 1/1977 fra miljøstyrelsen, der er omdelt til miljøudvalgets medlemmer i folketingsåret 1977/78 under Alm. del 0-bil. 5. Bekendtgørelsen er ligeledes fremsendt til udvalget som bilag til besvarelse af spørgsmål 11 (Opr. nr. Ikke optrykt).

Som eksempel på, hvorledes man mærker et stof optaget på listen, kan nævnes stoffet toluen.

Bilaget til bekendtgørelsen angiver følgende:

Stoffets betegnelse	EF-liste	Symbol	R-sætninger	S-sætninger	Anm.
Toluen	601-021-00-3	F + Xn	11-20	16-29-33	